

РЕШЕНИЕ

№ 3525

гр. С., 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 176 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БОРЯНА В. П.

при участието на секретаря ТЕОДОРА ГР. Т.А
като разгледа докладваното от БОРЯНА В. П. Гражданско дело №
20211110145551 по описа за 2021 година

Производството е образувано въз основа на искова молба на Д. П. М., с ЕГН: ***** срещу Й. Т. И., с ЕГН: *****, с която са предявени искове с правно основание чл. 240, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 6000 лева - даден паричен заем и на основание чл. 92 от ЗЗД – за сумата от 300 лева – договорна неустойка за забава. Ищцата твърди, че на 02.04.2018 г. е предоставила на ответника сумата от 6000 лева, като същият се задължил да я върне в 18 месечен срок – считано до 02.10.2019 г. В договора за заем от 02.04.2018 г. страните предвидили, че в случай на забава на заемополучателя да върне заетата сума в уговорения срок, същият ще дължи неустойка в размер на 0,5 % за всеки просрочен ден, но не повече от 5 % от заетата сума. Ответникът не върнал заетата сума според уговореното, заради което ищцата предявява настоящите претенции.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в срока и по реда на чл. 131 от ГПК, с който е оспорил исковете. Твърди, че сумата по договора за заем никога не е получавана от него.

С отговора на исковата молба ответникът е предявил насрещен иск срещу Д. М. за сумата от 1200 евро – сума, вложена за пазене от него при ответницата по насрещния иск, до неговото освобождаване от затвора, както и иск за сумата от 778,43 лева – мораторна лихва за периода от 09.02.2018 г. до 17.05.2021 г. Ищецът по насрещния иск твърди, че за периода от 13.02.2015 г. до 09.02.2018 г. е пребивавал в затвор в гр. Т.И. През времето на изтърпяване на наказанието си в затвора е работил и получавал възнаграждение за това по нарочно открита спестовна сметка. С ответницата по насрещния иск имали уговорка тя да получава заработените от него в затвора суми, да ги пази и съхранява, и след като той излезе от затвора, да му предаде цялата събрана сума. Твърди, че е предал на Д. М. следните суми: на 18.04.2017 г. – сума от 300 евро; на 14.11.2016 г. – сума от 400 евро; на 10.07.2017 г. –

сума от 400 евро; на 05.01.2018 г. – сума от 100 евро. След като излязъл от затвора ищецът по насрещния иск поканил ответницата да му предаде сумата от общо 1200 евро, но тя не го сторила. Претендира и законна лихва върху сумата в размер на 778,42 лева и за периода от 09.02.2018 г. до 17.05.2021 г.

В отговора на исковата молба по насрещния иск ответницата го е оспорила, като е заявила, че между страните никога не е имало уговорка за пазене на сумата от 1200 евро, а за нейното разходване от страна на Д. М. за заплащане на разходи и услуги в полза на Й. И. – разходи за адвокатски възнаграждения по казуса на И., както и за закупуване на различни принадлежности, които били необходими на И. за престоя му в затвора, които принадлежности били закупувани и носени на И. от М.. Ответницата по насрещния иск твърди и че е превеждала на И. суми, в по – голям общ размер от 1200 евро, за покриване на негови нужди в затвора. Твърди, че за периода от 27.02.2015г. до 05.01.2018г. е превела по сметка на И. в затвора 1620 евро, а 330 евро е платила на адвокат за правна консултация по казуса на И.. Освен това ответницата по насрещния иск твърди, че е закупила на И. самолетен билет за полет до Б. (М.С.) на авиокомпания .... за 09.02.2018 г., на стойност от 498,22 лева. Тези суми не й върнал ищецът по насрещния иск и затова тя прави изявление за отхвърляне на предявения срещу нея насрещен иск за сумата от 1200 евро, като погасен чрез прихващане за сумите от 1955 евро и 498,22 лева, до размер на по – малката от двете суми.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното:

По делото е представен договор за паричен заем от 02.04.2018 г., по силата на който ищцата, в качеството на заемодател се задължила да предаде в собственост на ответника – заемател сумата от 6000 лв. Съгласно чл. 2, ал. 2 от договора предаването на заемната сума следва да се счита за извършено към датата на подписването му. Страните са уговорили и срок за връщане на заемната сума, а именно 18 месеца от деня на подписване на договора за заем. Според клаузата на чл. 6 в случай на забавяне виновната страна дължи неустойка в размер на 0,5 % за всеки просрочен ден, но не повече от 5 % от заемната сума.

Във връзка с предявения от ответника насрещен иск по делото са приети извлечения от движения по спестовната сметка на Й. И. и разписки, ведно с легализиран превод от испански език. От същите е видно, че на 18.04.2017 г. последният е превел на Д. М. сумата в размер на 300 евро, на 14.06.2016 г. сумата от 400 евро и на 10.07.2017 г. сумата от 400 евро. На 05.01.2018 г. по спестовната сметка на Й. Т. е постъпила сумата от 100 евро с наредител Д. М..

Приети са 31 бр. вносни бележки, издадени от Банка ..... и .... П, от които се установява, че за периода 27.02.2015 г. – 05.01.2018 г. Д. П. М. е предоставила на насрещната страна обща сума в размер на 1625 евро, както и квитанции от 02.06.2016 г. и 10.05.2016 г. за заплатени суми в общ размер на 330 евро в полза на адвокат О.В.

Представени са самолетни билети на името на Д. М. и Й. И. за полет с направление М-С, ведно с касова бележка за заплатена сума в полза на „....“ ЕАД в размер на 498,22 лв.

Приети като доказателство по делото и неоспорени от страните са и саморъчни писма изходящи от Й. И. и адресирани до Д. М., в които той ѝ споделя, че знае, че не ѝ е лесно да плаща всички разходи и да му праща пари. От същите се изяснява и, че ответникът е молил ищцата да комуникира с адвокат, посочен в писмата като „А.“.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели.

Свидетелят Т.К. – син на ищцата споделя, че майка му и Й. са били заедно около пет години – в И., докато Й. е бил в затвора и после в С.. Твърди, че майка му е посещавала Й. в затвора поне два пъти месечно и го е обгрижвала с всичко, което му е било необходимо, включително дрехи и пари.

Свидетелят М.И. споделя, че е работила заедно с Д. в И.. Твърди, че през времето, когато Й. е бил в затвора Д. му е ходила на свиждания, пазарувала му е и му е пращала пари. Знае, че са имали уговорка, че Й. ще върне при първа възможност всички пари, които Д. му е плащала в затвора.

Свидетелят М.Н. – приятелка на Й. и Д. излага съображения, че между последните са възниквали спорове по повод на дадените му от нея пари, на които той е отговарял, че е върнал всичко и че ѝ е превеждал пари от затвора. Няма информация Д. да е изпращала пари на Й., докато е в затвора.

Съгласно показанията на свидетеля Ц.Г., Й. му е споделял, че е пращал на Д. пари докато е бил в затвора, чието връщане впоследствие е претендирал от нея.

Други релевантни доказателства по делото не са събрани.

По предявения главен иск в тежест на ищцата е да докаже, че на посочената дата ответникът е получил посочената сума на основание предоставен паричен заем от ищцата Д. М. като се задължил да ги върне най – късно до 02.10.2019 г.

По делото е безспорно, а и се установява от представените писмени доказателства, че между страните е сключен писмен договор за паричен заем от 02.04.2018 г., по силата на който ищцата се е задължила да предостави на ответника паричен заем в размер на 6 000 лв., а заемателят се е задължил да върне получената сума в срок до 18 месеца от деня на сключване на договора.

Неоснователни са възраженията на ответника за унищожаване на договора за заем като сключен при крайна нужда или измама.

Фактическият състав на понятието "крайна нужда" (чл. 33 от ЗЗД) се състои от три елемента: състояние на крайна нужда към момента на сключване на сделката, явно неизгодни условия, при които същата е сключена и наличието на причинна връзка между сключването на сделката и състоянието на крайна нужда.

В депозирания от ответника отговор на исковата молба не са посочени факти по чл. 33 от Закона за задълженията и договорите – не са наведени конкретни обстоятелства за състояние на крайна нужда поради липса или недостатъчност на материални средства за задоволяване на основни потребности, което състояние да е мотивирало страната да сключи

процесната сделка. Следва да се посочи, че обстоятелството, че ответникът е бил в затвора преди сключване на договора не обуславя извод за изпадане на същия в крайна нужда, а следва да бъдат преценени всички конкретни обстоятелства около неговото материално и здравословно състояние, в каквато връзка ответникът не е ангажирал доказателства.

Относно претенцията за унищожаване поради измама също не са изложени обстоятелствата, на които се основава твърдението за сключване на договора за заем от 02.04.2018 г. при измама, като не се сочи, а още по – малко се установява конкретно поведение на ищцата, мотивиращо ответника да сключи договора поради въвеждането му умишлено в заблуждение, нито осъществяването на такова по отношение на ответника.

При анализ на изложеното в отговора на исковата молба се изяснява, че възраженията на ответника по отношение валидността на сключения между страните писмен договор за заем, в действителност са обусловени от твърденията, че ищцата не е изпълнила задължението, в качеството си заемотател, да предаде заемната сума в размер на 6000 лв. Доколкото се касае за реален договор, то неговото действие е обусловено, както от постигането на съгласие между страните, така и от реалното предаване на заемателя на сумата, предмет на договора. В случая, видно от удостоверителното изявление на ответника за получаването на сумата, обективизирано в клаузата на чл. 2, ал. 1 от договора за заем, в която част същият има характер на разписка и предвид липсата на доказателства в обратна насока, следва да се приеме за установено, че ищцата е изпълнила задължението си за реално предоставяне на заемната сума от 6000 лв., предмет на същия. Не е налице и твърдяното от ответника противоречие между клаузите на чл. 1 и чл. 2, т. 1 от процесния договор за заем.

Съобразно уговореното в чл. 2, ал. 2 от договора, падежа на вземането е настъпил на 02.10.2019 г., поради което и ответникът следва да бъде осъден да заплати изискуемата главница в размер на 6000 лв., както и неустойка в лимитативно уговорения в чл. 6 от договора размер – 5 % от заемната сума, или сумата от 300 лв.

По насрещния иск.

В тежест на ищеца И. е да докаже, че по договор за влог е депозирал при ответницата сумата от общо 1200 евро, която тя да пази и съхранява до неговото излизане от затвора от И.; че е предал в държане на ответницата процесната сума, с което тя се е съгласила и че я е поканил да му я върне.

По делото се установява от приложените към отговора на исковата молба доказателства, че по време на престоя си в затвора в Р. И., ищецът по насрещния иск е превел на ответницата сума в общ размер 1100 евро. Правният спор се свежда до това, дали основанието за предаване на сумата е постигната уговорка между страните за съхранение на сумите от ответницата за определен период от време, която уговорка по своята правна същност обуславя наличието на сключен между страните устен, неформален договор за влог, при което ищецът И., в качеството си на влоготател, би имал право на основание чл. 252 3ЗД да иска от ответницата връщане на процесните суми.

При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства съдът намира, че по делото не се установява между страните да е била налице твърдяната от ищеца И. уговорка. От събраните в хода на производството свидетелски показания се изяснява, че Д. М. е посещавала сравнително често Й. И. в затвора, като му е купувала и предоставяла необходимите за пребиваването му консумативи /дрехи, храна, цигари, пари и др./. На следващо място, видно от представената кореспонденция, Д. М. се е консултирала с адвокат на Й. И., по искане на последния, като са налице доказателства и за заплащане на адвокатско възнаграждение от нейна страна. Представени са множество разписки за изпратени парични суми от Д. М. до Й. И., като в подкрепа на тези обстоятелства са и отправените в писмата обещания от страна на последния, че след като излезе от затвора ще върне всичко, което последната е заплатила.

Предвид изложеното, по делото не са налице дори индиции между страните да е имало договореност за съхранение и връщане на изпратените от Й. И. до Д. М. суми, а напротив – съдът намира, че същите са били разходвани във връзка със задоволяване нуждите на ищеца. Тези изводи не се разколебават и от събраните по делото гласни доказателствени средства, тъй като свидетелите сочат единствено, че са били налице плащания от страна на ищеца по насрещния иск в полза на Д. М., но не дават сведения по отношение на основанието на престациите. Ето защо насрещния иск, както и акцесорната претенция към него следва да бъдат отхвърлени.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК Д. М. има право на понесените от нея разноски, както по главния, така и по насрещния иск в размер на 290 лева за заплатена държавна такса и 1330 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на последното съдът намира за неоснователно съобразно материалния интерес по всеки от предявените иски.

Воден от горното, Софийски районен съд, 176 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Й. Т. И., с ЕГН: ***** да заплати на Д. П. М., с ЕГН: *****, на основание чл. 240, ал. 1 и чл. 92 от ЗЗД сумата от 6000 лева, задължение по договор за паричен заем от 02.04.2018 г., сумата от 300 лева – договорна неустойка за забава, както и на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК сумата 1620 лв., представляваща сторени разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ предявените насрещни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, вр. чл. 252, ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на Д. П. М., с ЕГН: ***** да заплати на Й. Т. И., с ЕГН: ***** сумата от 1200 евро – сума, вложена за пазене при ответницата по насрещния иск, както и сумата от 778,43 лева – мораторна лихва за периода от 09.02.2018 г. до 17.05.2021 г.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____